

1 اَمَّا الْاَن اى بنده من يعقوب بشنو و اى اسرائيل كه تو را برگزيده‌ام!

2 خداوند كه تو را آفريده و تو را از رحم بسرشت و معاون تو مى‌باشد چنين مى‌گويد: اى بنده من يعقوب مترس! و اى يَشُرون كه تو را برگزيده‌ام!

3 اينك بر (زمين) تشنه آب خواهم ريخت و نه‌رها برخشك. روح خود را بر ذريت تو خواهم ريخت و بركت خویش را بر اولاد تو.

4 و ايشان در ميان سبزه‌ها، مثل درختان بيد بر جويهاى آب خواهند رويد.

5 يکى خواهد گفت كه من از آن خداوند هستم و ديگرى خويشتن را به نام يعقوب خواهد خواند و ديگرى بدست خود براى خداوند خواهد نوشت و خويشتن را به نام اسرائيل ملقب خواهد ساخت.

6 خداوند پادشاه اسرائيل و يهوه صبايوت كه ولى ايشان است چنين مى‌گويد: من اوّل هستم و من آخر هستم و غير از من خدايى نيست.

7 و مثل من كيست كه آن را اعلان كند و بيان نمايد و آن را ترتيب دهد، از زمانى كه قوم قديم را برقرار نمودم. پس چيزهاى آينده و آنچه را كه واقع خواهد شد اعلان بنمايند.

8 ترسان و هراسان مياشيد. آيا از زمان قديم تو را اخبار و اعلام ننمودم و آيا شما شهود من نيستيد؟ آيا غير از من خدايى هست؟ البته صخره‌اى نيست و احدى رانمى‌شناسم.

9 آنانى كه بتهائى تراشيده مى‌سازند، جميعاً باطلند و چيزهاى كه ايشان مى‌پسندند، فايده‌اى ندارد و شهود ايشان نمى‌بينند و نمى‌دانند تا خجالت بکشند.

10 كيست كه خدايى ساخته يا بتى ريخته باشد كه نفعى ندارد؟

11 اينك جميع ياران او خجل خواهند شد و صنعتگران از انسان مى‌باشند. پس جميع ايشان جمع شده، بايستند تا با هم ترسان و خجل گردند.

12 آهن را با تيشه مى‌تراشد و آن را در زغال كار مى‌كند و با چگش صورت مى‌دهد و با قوّت بازوى خویش آن را مى‌سازد و نيز گرسنه شده، بى‌قوّت مى‌گردد و آب ننوشيده، ضعف بهم مى‌رساند.

13 چوب را مى‌تراشد و ريسمان را كشيده، با قلم آن را نشان مى‌كند و با رنده آن را صاف مى‌سازد و با پرگار نشان مى‌كند پس آن را به شبیه انسان و به جمال آدمى مى‌سازد تا در خانه ساكن شود.

14 سروهاى آزاد براى خود قطع مى‌كند و سنديان و بلوط را گرفته، آنها را از درختان جنگل براى خود اختيار مى‌كند و شمشاد را غرس نموده، باران آن را نمو مى‌دهد.

15 پس براى شخص به جهت سوخت بكار مى‌آيد و از آن گرفته، خود را گرم مى‌كند و آن را افروخته نان مى‌پزد و خدايى ساخته، آن را مى‌پرستند و از آن بتى ساخته، پيش آن سجده مى‌كند.

16 بعضى از آن را در آتش مى‌سوزاند و بر بعضى گوشت پخته مى‌خورد و كباب را بريشته کرده، سير مى‌شود و گرم شده،

می‌گوید: وه گرم شده، آتش را دیدم.

17 و از بقیه آن خدایی یعنی بت خویش را می‌سازد و پیش آن سجده کرده، عبادت می‌کند و نزد آن دعا نموده، می‌گوید: مرانجات بده چونکه تو خدای من هستی.

18 ایشان نمی‌دانند و نمی‌فهمند زیرا که چشمان ایشان را بسته است تا نبینند و دل ایشان را تا تعقل ننمایند.

19 و تفکر ننموده، معرفت و فطانتی ندارند تا بگویند نصف آن را در آتش سوختیم و بر زغالش نیز نان پختیم و گوشت را کباب کرده، خوردیم. پس آیا از بقیه آن بتی بسازیم و به تنه درخت سجده نماییم؟

20 خاکستر را خوراک خود می‌سازد و دل فریب خورده او را گمراه می‌کند که جان خود را نتواند رها کند و فکر نمی‌نماید که آیا در دست راست من دروغ نیست.

21 ای یعقوب و ای اسرائیل اینها را بیادآور چونکه تو بنده من هستی. تو را سرشتم ای اسرائیل تو بنده من هستی از من فراموش نخواهی شد.

22 تقصیرهای تو را مثل ابر غلیظ و گناهانت را مانند ابر محو ساختم. پس نزد من بازگشت نما زیرا تو را فدیة کرده‌ام.

23 ای آسمانها تَرَّمْ نمایید زیرا که خداوند این را کرده است! و ای اسفلهای زمین! فریاد برآورید و ای کوهها و جنگلها و هر درختی که در آنها باشد بسرایید! زیرا خداوند یعقوب را فدیة کرده است و خویشتن را در اسرائیل تمجید خواهد نمود.

24 خداوند که وَلّی تو است و تو را از رحم سرشته است چنین می‌گوید: من یهوه هستم و همه چیز را ساختم. آسمانها را به تنهایی گسترانیدم و زمین را پهن کردم؛ و با من که بود؟

25 آنکه آیات کاذبان را باطل می‌سازد و جادوگران را احمق می‌گرداند. و حکیمان را بعقب برمی‌گرداند و علم ایشان را به جهالت تبدیل می‌کند.

26 که سخنان بندگان خود را برقرار می‌دارد و مشورت رسولان خویش را به انجام می‌رساند، که درباره اورشلیم می‌گوید معمور خواهد شد و درباره شهرهای یهودا که بنا خواهد شد و خرابی‌های آن را برپا خواهم داشت.

27 آنکه به لَجّه می‌گوید که خشك شو و نه‌ره‌ایت را خشك خواهم ساخت.

28 و درباره کورش می‌گوید که او شبان من است و تمامی مسرّت مرا به اتمام خواهد رسانید و درباره اورشلیم می‌گوید بنا خواهد شد و درباره هیکل که بنیاد تو نهاده خواهد گشت.